

Sobrevalorar els nens fa que es tornin egòlatres; donar-los afecte i acceptar-los com són millora l'autoestima

No digueu als fills que són els millors

JOSEP CORBELLA
Barcelona

Els pares que pensen que els seus fills són millors que altres nens no els ajuden a guanyar autoestima. Al contrari, els perjudiquen ja que augmenten el risc que es tornin egòlatres.

Són les conclusions del primer estudi que ha analitzat com es desenvolupa l'egolatria a la infantesa, realitzat per un equip científic internacional i presentat ahir a l'edició electrònica de la revista *PNAS*. Per potenciar l'autoestima, conclou l'estudi, l'important és fer que els nens se sentin estimats, no que se sentin millors que els altres.

"El narcisisme és un problema creixent a les societats occidentals", explica en un correu electrònic Eddie Brummelman, investigador de la Universitat d'Amsterdam (Holanda) i primer autor de l'estudi. Segons dades dels Estats Units, els nivells de narcisisme han estat augmentant des del 1980, coincidint amb la creixent preocupació de pares, educadors i psicòlegs per afavorir l'autoestima dels nens.

Tot i això, mentre que l'autoestima és beneficiosa i redueix el risc de trastorns psicològics, el narcisisme té l'efecte oposat. "Encara que els narcisistes se senten superiors als altres, no se senten necessàriament satisfets amb si mateixos", escriuen els investigadors a *PNAS*. "Quan se senten humiliats, tendeixen a reaccionar amb agressivitat".

Els psiquiatres fins i tot han descrit el trastorn de personalitat narcisista, que comporta un risc més gran de tenir altres trastorns psiquiàtrics com ara depressió o ansietat.

L'estudi s'ha basat en nens i ne-

nes d'entre 7 i 11 anys, atès que és la franja d'edat en què comencen a emergir els trets narcisistes. Els seus resultats no són vàlids per a nens més petits, que solen percebre's a si mateixos com el centre del món sense que sigui motiu de preocupació.

Per comprendre com es desenvolupa el narcisisme i l'autoestima durant la infantesa, els autors de la investigació han fet enquestes a 565 nens d'Holanda. També han contestat les enquestes 415 mares i 290 pares. Per cada nen i cada adult, s'ha repetit l'enquesta quatre vegades amb sis mesos de diferència al llarg d'un any i mig.

Les enquestes als nens incloïen ítems per valorar el narcisisme ("els nens com jo mereixen un tracte especial"), l'autoestima ("els nens com jo ens sentim feliços amb nosaltres mateixos tal com som") o el fet de sentir-se estimats ("el meu pare/mare em fa saber que m'estima").

Els nens que se senten estimats solen tenir l'autoestima alta

D'angelet a dimoni

ANÀLISI

Susana Quadrado

En periodisme no està ben vist dedicar articles als nens o als animals. Suposa un triomf fàcil. No m'he pogut reprimir. Necessito sentir la complicitat d'algun lector que no s'avergonyeixi de reconèixer que no té ni idea de com educar els seus fills. Ni el pa sota el braç ni un manual d'instruccions. El nadó surt del ventre a pèl. I a pèl és com es queden els seus satis-

pares anys i panys. Ni a base de criar com a conills s'aprèn què és el correcte, perquè el que funciona per a un no val per al seu germà.

Llegeixo, no, devoro l'article d'aquesta pàgina intentant trobar una solució. Comparteix: no hi ha res més corrosiu per a un nen que uns pares adolorats servint-li d'escut de la realitat. Pot ser que el xaval sigui el millor de la classe, de l'equip de futbol o tocant el trombó (o que així ho creguin els seus pares). Sembla que no se li fa cap favor en repetir això una vegada i una altra. Al

contrari. Existeix el risc de convertir-lo en una criatura enamorada de si mateixa o, pitjor encara, en un dictador capaç de denunciar sa mare per posar galetes en comptes de Choco Krispies a l'esmorzar.

Alguns nens malcriats són el més semblant als genis, això sí. Arbitraris, injustos, egòlatres, desconsiderats, despotès i amb mala llengua. Troben satisfacció traspasant el límit, ferint. Tan fàcil com és estimar-los sense més ni més, tal com són, sense sobrevalorar-los. I, a més, funciona.

Les enquestes als pares avaluen si sobrevaloraven els seus fills ("el meu fill és més especial que altres nens") i l'afecte que els donaven ("faig saber el meu fill que l'estimo").

Les respostes indiquen que quan els pares sobrevaloren els fills el narcisisme dels nens augmenta sis mesos després en l'enquesta següent. En canvi, quan el narcisisme dels nens és alt, la sobrevaloració dels pares no augmenta. Per tant, l'elogi desmesurat precedeix l'egolatria i no a l'inrevés.

"Els nens s'ho creuen quan els seus pares els transmeten que

El narcisisme és un problema creixent a la societat occidental, adverteixen els investigadors

són més especials que els altres", declara en un comunicat Brad Bushman, coautor de la investigació de la Universitat de l'Estat d'Ohio (EUA). D'aquesta manera, "internalitzen la idea que són superiors".

L'autoestima dels nens, però, és independent d'aquest sentiment de superioritat. Els resultats de l'estudi mostren que els nens més narcisistes no tenen l'autoestima més alta. Segons es dedueix de les respostes de les enquestes, el que més afavoreix l'autoestima dels nens és el fet de sentir-se estimats i acceptats pels seus pares.

Amb aquests resultats, Brummelman recomana als pares "que transmetin afecte i acceptació als seus fills sense transmetre'ls la idea que són superiors als altres". ●